

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 191/2013
12.12.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Предрага Глигоријевића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету осуђеног С.Р., због кривичног дела тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 3. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца осуђеног С.Р., адвоката Д.Т., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1869/13 од 19.08.2013. године, у седници већа одржаној дана 12.12.2013. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног С.Р., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1869/13 од 19.08.2013. године

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди број ЗК 640/12 од 19.02.2013. године окривљени С.Р. оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 3. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1869/13 од 19.08.2013. године одбијена је жалба браниоца окривљеног С.Р. па је пресуда Основног суда у Кикинди број ЗК 640/12 од 19.02.2013. године потврђена.

Бранилац осуђеног С.Р. поднео је захтев за заштиту законитости против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1869/13 од 19.08.2013. године, због битних повреда одредаба ЗКП односно члана 392. став 1. ЗКП ("Службени лист СРЈ", број 70/01 ... "Службени гласник РС", број 72/09), члана 438. став 2. тачка 2. и члана 439. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев уважи, побијану пресуду укине и предмет врати на поновно поступање надлежном Основном суду, а да сходно одредби члана 488. став 3. ЗКП

одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи до доношења одлуке Врховног касационог суда.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама чл. 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног С.Р. је неоснован.

Бранилац окривљеног С.Р. у захтеву наводи да у побијаној пресуди нису оцењени жалбени наводи на првостепену пресуду и да је на штету окривљеног учињена повреда кривичног закона из члана 439. став 1. тачка 1. ЗКП на тај начин што се у конкретном случају не може радити о кривичном делу за које је окривљени осуђен, већ евентуално о кривичном делу утаје. Наиме, у захтеву браниоца осуђеног се наводи да током поступка није на несумњив начин утврђено да ли је окривљени имао сазнања да је новац на улици припадао оштећеном, да ли је осуђени имао намеру да одузме новац оштећеном, или је намеру о присвајању новца стекао тек кад је новац узео са улице.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног С.Р. је неосновано истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге за правну квалификацију кривичног дела тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 3. КЗ, за које је окривљени С.Р. оглашен кривим, које Врховни касациони суд у свему прихвата и смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Р., као основ подношења захтева наведена је и повреда закона из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, међутим будући да иста не представља законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због које би окривљени, као овлашћено лице могао поднети захтев за заштиту законитости, Врховни касациони суд се у ове наводе захтева за заштиту законитости браниоца осуђеног није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**